

NOE demonstráció több mint tizenötezer tüntetővel

A Fiumei úti temetőtől az Alkotmány utcáig élőlánccal tiltakozott a Nagycsaládosok Országos Egyesülete 2007. szeptember 8-ára meghirdetett demonstrációján az az egészségügy szétverése, a több-biztosítás rendszer kieroszakolása, az iskoláztatás feltételeinek rontása, a tömeges elbocsátások, az esélyegyenlőtlenség növelése ellen.

Klikk a képre!

A nagygyűlésen - a Parlament előtt - beszédet mondott többek között Szabó Endre, a NOE elnöke, Török Ádám a NOE főtitkára (**beszède letölthető itt**), Horváth Tamás, a Magyar Gyógyszerési Kamara elnöke, Éger István, a Magyar Orvosi Kamara elnöke, Kerpen Gábor, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének elnöke.

Szabó Endre - a NOE elnöke - átadta Lezsák Sándornak, az Országgyűlés alelnökének a Nagycsaládosok Országos Egyesületének **petícióját**, amelyben a megszorító intézkedések visszavonását követelik. Lezsák Sándor ígéretet tett arra, hogy a **petíciót** minden képviselőnek eljuttatja.

Bár a szervezők felhívták a figyelmet arra, hogy a demonstráció nem pártrendezvény és kértek mindenkit, hogy a pártjelvényeket, pártzászlókat, párthoz köthető szimbólumokat hagyják otthon, voltak akik Árpád-sávós zászlókkal kívántak csatlakozni a demonstrálókhoz, őket azonban a NOE kérésének megfelelően a rendőrség elválasztotta a békés tüntetőktől.

Az Ága-Boga Érdi Nagycsaládos Csoportból is mintegy 60 fő vett részt a demonstráción. A Kelenföldi találkozó után a Keleti pályaudvarnál csatlakoztak az élőlánchoz, majd együtt vonultak a Kossuth térig.

Ennyi lenne az országos és az érdi vonatkozású hír, s a hírek mindig csak a lényegre hagyják figyelmen kívül. Nem csak az a hír érték, ha odafutunk, leírjuk amit látunk, statisztikát gyártunk, megkérdezzük néhány résztvevőt (mindeközben persze a válaszokra már nem is figyelünk – az hogy elgondolkodjunk rajta pedig már végképp nem elvárható tőlünk). Közben elfelejtettünk érezni, átérezni, hogy igazán tudjunk bemutatni, s megmutatni ... rohanunk, hiszen ami ma még hír, holnap már sehol, senki figyelmét nem kelti föl. A hiba talán éppen itt van ... a mindennapi lótas-futás közben nem figyelünk azokra az értékekre, melyekről tudósítunk ... már nem érünk rá. Így szépen csendesen jutunk el az érdektelenségig!

Vajon miért várjuk, hogy szebb, boldogabb jövőképben reménykedhet bárki, ha csak az általános szenzációhajhász – értékközvetítés-mentes - hírek jelennek meg a sajtóban – tisztelet a kivételnek.

Felmerült bennem a kérdés, hogy érti-e, akarja-e érteni valaki a média körökben, hogy hogyan mutathatná igazán meg/be a nagycsaládosokat, akik gyermekeik, országuk jövőjéért aggódnak, s nem veszett el belőlük még az egymásnak segítség, az együttgondolkodás felelőssége.

Azt pedig már csak sajnálni tudom, hogy a pártok képviselői még mindig saját szájuk ízük szerint használnak ki bárkit, saját, politikai céljaik eléréséhez.

Én kérek elnézést ... ne tegyék!

